

ОТГОВОРИ на казуса по гражданскоправни науки:

1. Независимо че родовата подсъдност на всеки от съединените искове е различна /арг.чл.104,т.4, вр.чл.103 ГПК/, намира приложение чл. 104,т.6 ГПК. Съобразно данните по казуса, компетентен да разгледа двата кумулативно съединени иска е Окръжният съд в Пловдив/арг.чл.105 ГПК/.

2. В съответствие с принципите на състезателното начало и равенството на страните в гражданския процес, е допустимо ответникът да направи допълнителни възражения и да иска събиране на доказателства в първото съдебно заседание, когато ищецът е направил поисканите от съда уточнения в исковата молба след депозирането на отговора на исковата молба.

3. Задължението на длъжника се счита погасено и законна лихва в полза на вискателя престава да се начислява от датата на превеждането на сумите по сметка на вискателя, защото забавата се дължи на действия на длъжника - спиране на изпълнението чрез поисканото от него обезпечение на бъдещия му иск срещу вискателя.

4. Касационната жалба е допустима с оглед цената на иска /арг. чл.280, ал.3, т.1 ГПК/, тъй като делото е гражданско по своя характер. Цената на иска се определя от ищеца при неговото предявяване/чл.127, ал.1, т.3, вр.чл.68 и чл.69, ал.1,т.1 ГПК/ и не се променя в зависимост от стойността на обжалвания интерес при частично уважаване/отхвърляне на иска от първоинстанционния съд, нито от последващото цялостно или частично уважаване/отхвърляне/ на предявения иск от въззивната инстанция по делото.

5. Твърдяното в касационната жалба неправилно тълкуване и прилагане на чл.75 ЗЗД, не съдържа белезите на понятието „очевидна неправилност“ по смисъла на чл.280, ал.2 ГПК. Такава е налице при видимо тежък порок на решението - нарушение на материалния или процесуалния закон, както и при явната му необоснованост, който може да бъде констатиран от касационната инстанция без извършване на присъщата на същинския касационен контрол по чл.290, ал.2 ГПК проверка за правилност на въззивното решение.